

Co ti brání v pousmání

Hana Zagorová

HZ: Co ti brání v pousmání,

proč se neumíš smát?

Jsi led a mrak, když vcházíš, tak
i topení přestává hřát.

Co ti brání v pousmání?

Jsi přísný mlčící bůh.

S tou písemkou holky nepohnou,
však pro tebe jsou míň než vzduch.

PK, SH: Ví, na gymplu každý ví,

že jsi matematik perfektní.
ale k našim holkám nechováš se fér.
Pětatřicet s pěknou vizáží,
přesto naše holky podrážíš.
Letos maturujem, tak to takhle ber.

HZ: Co ti brání v pousmání,

řekni, co na ně máš?

Proč nejhezčí ty nejtěžší
dáš příklady, které znáš?

Téměř vždycky ironický,
i když holky se dřou.
A výsledek? To je kluků vztek,
a holky si to opláčou.

všichni: Dál, takhle to nejde dál,

řekli kluci v prvním čtvrtletí,
jinak naše holky vyletí, to ne!
Tak si s matikářem normálně
dali kávu v malé kavárně,
a vznikla z toho schůzka století.

Sám nám začal povídat,
jednu maturantku měl moc rád.
Jeho dopisy pak dala holkám číst.
A tak přestal věřit v dívčí svět,
začal maturantky prohánět.
Ale teď se zase může začít smát.